

Visuri rupte

Ionutz21

Visuri rupte pe jumate dau renașterii tăcerea
Și pe suflet au ca motto: Omul nu-i precum e mierea!
Paraziții-acestor vremuri ne ciupesc ușor de coate,
Paragraf de-nțelepciune deghizati când vântul bate.

Au rupt gardul cunoștinței fără teama că de mâine,
Câinii spaimei vor ca șpagă cantitatea ta de pâine.
Măsluiți sub uniforma care-i trup din țara sfântă,
Au lovit în pieptul nostru cu gândirea lor mărunță.

Ochii triști și-au plâns răniții căci ai vieții fii rup votul
Și de-o vreme într-o casă, lumânarea-i antidotul...
Sapă-n inima rănită să-si clădească evadarea...
Spre o lume-n care zorii se găsesc la braț cu marea!

Ne reprofilăm idila chiar și ultima speranță,
Către culmile înalte dar cu ochii plini de viață.
Vom rămâne cu-amintirea oferită de vechi meșteri,
Săpând grote să ne-ascundem să trăim de-acum în peșteri.

Georgian Ionut Zamfira 05.04.2021